

NAŁOMIĆ (1) *vb pf*

a jasne; tekst nie oznacza ó.

[*inf* nałomić.] ◇ *praet* 3 *sg m* nałomił. ◇ [*con* 2 *sg m* byś nałomił.]

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI w.* (ten sam przykład).

1. Uszkodzić, częściowo zniszczyć; tu *przen*:

Zwroty: [»głowę nałomić« = *popaść w niebezpieczeństwo*: Ale niedziw prze twąż dumę/ rozumu náruffyl/ głowę nąłomił/ zráiu wypadł *WizFaleczDucha* A4v.]

»nałomić umowy«: A bądź ktorykolwiek że by w tym gyzechu [!] był náleżion ípalon będzie ze wlfyfthką íwą máiętnością: bo wftąpił á nąłomił vmowy Páńfkicy [*praevaricatus est pactum Domini*] *Leop Ios* 7/15.

[»i włos na głowie nałomić nie moc« = *nie móc uczynić najmniejszej krzywdy*: a tak [szatan] Chrześcíanowi żadnemu/ y wlofa na głowie okromia woley Bożey nałomić niemoże *Math* 10. *UstKościel* 73.]

2. [Nałamać wiele (z subiektywnym podkreśleniem wielości):

Szereg: »narwać, nałomić« (1): Nie wlfyfthichby rzeczy Orłem gonił/ W Ogrodzie íwym nárwałbyś/ nąłomił. *WirzbGosp* Bv.]

Formacje współrdzenne cf ŁAMAC.

Cf NAŁOMIENIE, NAŁOMIONY